

Metafizika

Metafizika je stvar dubljeg promišljanja, a ne razumskog odnosa. Iz našeg kuta, sa druge strane, ne postoji interakcija, i jedino mislima možemo povezati realno i nadrealno.

Energija:

Najveći problem u prilazu energiji predstavlja ograničavajući faktor fizičkih zakona, koji ne daju širinu za spoznajom prirode energije. Realna fizička snaga na koju smo navikli, nema nikakve veze sa snagom čiste, zgusnute energije nematerije. Misao, kao poveznica između čovjeka i energije, nije shvaćena. Mislima se služimo stalno i, na žalost, ne vidimo njihovu suštinu. Svemir kao statična cjelina, i sva kretanja tijela unutar te cjeline, stvaraju energiju sa beskonačnom snagom. Kada shvatimo suštinu i snagu naših misli, shvatit ćemo i suštinu energije.

Energija je brza kao munja i ima snagu groma. Nalik na energiju, i misao ima iste odlike. Iz perspektive energije, čovjek je arena rađanja, mladosti, svjetlosti, čovječnosti, dobročinstva, blaženstva, ljubavi, sjenki, slika, magle, munja, gromova, misli, mašte, ideja, iluzija, kreacija, svijesti, duha, snage, sreće, radosti, tuge, patnje, mržnje, pohlepe, zavisti, straha, nesigurnosti, neizvjesnosti, strasti, želja, emocija, EGA, nagona, zdravlja, bolesti, razočarenja, bogatstva, siromaštva, neznanja, starosti, smrti. Navedena stanja čovjeka, predstavljaju različite mogućnosti pretvorbe energije u materiju. Na jednoj strani imamo čistu, moćnu i slobodnu energiju, a na drugoj strani ograničeno tijelo sa neizvjesnom sudbinom. Između energije i tijela su misli, nemirne poput munje, a nekada mirne kao slike. Misli su odnos energije i tijela.

Slika aure sa, svim bojama, kopira se u oblikovanje tijela. Boje aure su dokaz spremnosti tijela i čistoće DNK stanica za pretvorbu energije. Crna boja aure je znak energiji da su kodovi DNK u tijelu nečitki i ona nema mogućnost oblikovanja tijela. Ukratko, tijelo se gasi. Od rađanja do smrti, sve se dogodilo kao u snu. Tijelo se razlaže, kao ostale tvari, a Duša odlazi sa aurom , u novo traganje za srodnom Dušom, i rađanje novog bića.

Sve je krenulo od energije i završilo kao energija.

I što reći poslije ovih činjenica? Što je original, Duša, ili tijelo? Da li je čovjeku potrebno toliko straha, neizvjesnosti i patnje? Činjenice govore na koji način možemo pretvoriti energiju u oblikovanju života. Svatko je dobio priliku urediti svoj život, a on će biti onakav kakve su misli.

Nije potrebno mučiti sebe u pronalaženju pravih životnih rješenja. Stvar je jasna i odraz je prirodnih potreba života. Misli prate energiju i vode je u oblikovanju života. Ne smijemo sebi dozvoliti ružne i nemirne misli, jer su one mjerilo kvalitete života.

Misli:

Misli su poveznica između svjetlećeg tijela aure i tijela. One su jedino moguće rješenje u povezivanju zakona metafizike i fizike. Duša, aura i misao čine sintezu zapisa u vidu slike. Svaka misao prolazi kroz Dušu, koja reagira na sadržaj misli. Lijepe misli čine Dušu sretnom, a zbog ružnih misli, ona pati. Ono što je srce za tijelo, to je Duša za auru i misao. Povezane misli formiraju svijest, koja, cjelini bića , daje formu i sadržaj.

Beskonačnu snagu i brzinu energije, i statičnost fizičkog tijela, jedino je moguće povezati nekom sjenom, iluzijom, mislima, u vidu projekcije slike. Ta slika je projekcija aure, i sadrži lik tijela. Zbog toga su misli brze kao energija, i statične kao slika tijela.

Čovjek je stvoren od energije, na sliku i priliku, ideji Duša muškarca i žene. Slika te ideje je pohranjena u auri, i označava original u smislu energije. Mislima smo povezani sa Dušom i Izvorom energije. Svjetlost sa neba najbliže označava prirodu energije. Brza je poput sjenke, slobodna, nezadrživa, leti svuda.

Sebe doživljavamo i prihvatamo kao original i previdimo pravi. Tijelom smo vezani za Zemlju, a moramo slijediti put našeg stvoritelja, energije, i biti slobodni. Kako to postići? Ako smo stvoreni od najsitnijeg zrna, i razvili se u krupno biće koje ima snagu, razmišljanjem u obrnutom smjeru, moramo pronaći način i postati zrno zgusnute energije. Trebamo se osloboditi tijela, postati sjena u vidu slobodnog duha. Doživljaj te slike imamo gledanjem sebe u ogledalu, putem svijesti, a ne preko tijela.

Cilj misli, mašte i iluzije je oslobađanje duha i biti vječno povezan sa energijom. U dubokoj meditaciji, duh je najdublje povezan sa čistom energijom, i u tom stanju nije potrebna razređena energija iz zraka, vode i hrane.

Misli i slike se prenose holografski, i ne smetaju jedna drugoj. Misao, kao početna slika, mora proći fazu mašte i ideje, kako bi dobila jaču snagu za prijenos na daljinu, i u trenutku oslobađanja posjedovala snagu univerzalnog duha. Ovo ima veze sa prijenosom električne struje.

Misli komprimiramo u jaku, uvjerljivu sliku, kao u snu, što čini iluziju duha, koga trebamo oslobvoditi tijela.

Nematerija:

Čista energija je zgusnuto stanje. Odnos čovjeka i kozmosa, u smislu nekakvih veličina, daje njihov omjer gustine energije. U tom kontekstu, čovjek je kap vode u oceanu.

Hrana:

Svijest o hrani čini okosnicu života zbog njene povezanosti sa energijom i snagom čovjeka.

Suština konzumiranja hrane je u potrebi tijela za čistijom energijom, a ne za uživanjem. Zrna od žita su najljepša slika sjemena. Svi prerađeni oblici , brašna, kaše, namazi, složena jela, predstavljaju iskrivljenu sliku i ne daju čistu energiju. Zbog toga se zrna žita dodaju pecivima i kruhu za poboljšanje slike i energije.

Hrana je redovita tema sa mnogo dilema. Stalno se pitamo koju hranu trebamo jesti? Način pretvorbe energije najbolje govori o tome. Okruženi vegetacijom, kao izobiljem, hranu trebamo potražiti u njoj. Tu spadaju zrna žitarica, jer su kompaktna, kao sjeme, imaju klicu, i mogu roditi život, u smislu energije. Hrana iz vegetacije ne bježi, već se mirno daje. Životinje se preplaše kada osjete da ćemo ih pojesti. One imaju Dušu, koju ne bi smjeli povrijediti. Srodnije su nam po mnogo čemu od biljaka, i ne predstavljaju našu hranu. Energija iz hrane je razrijeđena, i poslije metabolizma, postaje čistija, u vidu krvi, limfe i ostalih tekućina tijela. U tu svrhu trebamo jesti hranu koja najbolje odgovara stvaranju čiste energije. Koju ćemo hranu jesti, odlučuje naša svijest. Preko zraka, vode i hrane zadovoljavamo potrebe tijela, a preko čiste energije u vidu duha (iluzije i slike), zadovoljavamo Dušu. Čistim zrakom, dobrom vodom i odabranom prehranom možemo zadovoljiti tijelo, kao fizički aspekt i Dušu, kao metafizički aspekt života.

Suština je dobar izbor i jednostavna kreacija, u vidu slike, koja hrani Dušu. Hrana na tanjuru treba biti lijepa slika Prirode, a ne preplašene životinje. Jela sa više od četiri namirnice, daju slabiju energiju. Hranu trebamo puno žvakati .

Pogledi:

Imamo dva pogleda, onaj sa Zemlje, prostorno-vremenski koji uključuje fizičke zakone materije i interakciju odnosa, i drugi, iz ptičje perspektive, sa neba, vremensko-prostorni, koji pruža slobodni doživljaj svega, u vidu slike, bez prisustva materije.

Duh:

Duh je stanje čovjeka kada može koristiti čistu, zgusnutu energiju, po zakonima metafizike.

Ovozemaljsko znanje i poznavanje fizičkih zakona materije, su ograničeni i nemju nikakve veze sa duhom. Duh je sveznanje, i možemo ga shvatiti u vidu sjenke, igre svjetlosti i pokretnih slika. U tijelu je duh zarobljen i čeka priliku za oslobađanje, vodeći računa o strahu tijela zbog čina odvajanja.

Svijest:

Predstavlja mogućnost čovjeka u rabljenju energije materije, putem fizičkih zakona. Prethodnica svijesti je misao, koja nas prati u budnom stanju. Svijest je cjelovita priča života, ima zadaću držati tijelo i duh u skladni odnos forme i sadržaja.

San:

San predstavlja stanje u smislu poveznice svijesti i duha. Kroz san, svijest je mirna, a duh se prikazuje u vidu pokretnih slika. Funkcija sna je prikaz oslobađanja duha. Sanjati možemo u budnom stanju preko mašte i priviđenja.

Razum:

Tjelesno shvatanje potreba za energijom, nazivamo razum. Cjelinu tijela i duha, jedino može voditi svijest.

Čovjek je stvoren na sliku i priliku:

Na sliku, znači novi genetski kod dobijen spajanjem kodova aura Duša muškarca i žene. Označava sliku budućeg ljudskog bića, nalik slici u ogledalu, sa dvije dimenzije i ima boju.

Ispravnost kodova je određena općim stanjem bića roditelja. Originalni kod budućeg djeteta

biti će povezan sa kodovima roditelja, i cjelog niza predaka od Izvora energije iz jedne idealne točke.

Originalni kod aure u suštini predstavlja original čovjeka. Biti će umnožen u onoliko kopija, koliko ima tjelesnih stanica. Ovo je spoznaja o čovjeku kao kopiji originala. Fizički zakoni materije tijekom tjelesne pretvorbe nisu savršeni i moguće su različite pogreške u prenošenju genetskih kodova. Točnije, dobijena energija iz materije ne zadovoljava uvijek kriterije čiste energije. Zbog toga moramo imati svijest o zraku, vodi i hrani.

Na priliku, se misli o utjecaju materije i oblikovanju tijela iz sjemena, zraka, vode, hrane. Od naše svijesti ovisi kvaliteta odabranog sadržaja i čistoća dobijene energije. Čovjek ne živi zbog sebe, roditelja i svih predaka u nizu, već je prijenosnik vrste, sa konačnim ciljem evolucije energije.

Sjediniti tijelo i Dušu znači zadovoljiti Dušu iluzijom u vidu slike, a tijelo zadovoljiti sadržajem materije, preko svijesti. Duši godi iluzija-slika, kao druga dimenzija, a tijelu sadržaj materije, kao treća dimenzija.

Cilj je stvoriti što bolju sliku o sebi i svijetu, na način kakav treba biti, a ne kakav jeste.

Duhovnost:

Duhovnost nije stvar htijenja ili prisile. Ona je prirodna potreba za oslobađanje duha, kao iluzije ili zamišljene slike, u koju smo uvjereni.

Ako vam je teško stvoriti iluziju o duhu, onda se trudite imati takvo biće, koje će ostavljati lijepu sliku u ogledalu. Ujedno se trudite popraviti sve slike sredine u kojoj živite. Duša voli lijepe slike, jer iz njih vidi mogućnost za čistijom energijom i oslobađanjem duha.

Duhovnost ne dobijamo čitanjem knjiga, nego dubokim promišljanjem i stvaranjem iluzije o

energiji. Naravno, znanje nam najviše pomaže. Duhovnost se razvija putem poznatih fizičkih zakona i stječenog znanja o energiji. Dubljim promišljanjem, dolazimo do jasnijih spoznaja o energiji i jednog dana shvatimo njenu suštinu.

Duhovno uzdizanje je u funkciji prihvatanja i vjere u nadrealno. U sebi moramo stvoriti dovoljno jaku i uvjerljivu iluziju o duhu i biti spremni osloboditi ga iz tijela, u vidu komprimirane slike, veličine impulsa energije, koja će imati snagu i prirodu zgusnute energije.

Duša:

Stvorena od energije, predstavlja naše roditelje i utočište. Prati razvoj i život tijela, a fizičke zakone prihvata, samo u vidu najboljeg reda pretvorbe energije. Najviše joj godi razvijanje duha u tijelu. Ona traži od nas čistu namjeru, jasnoću i mirne misli.

Svojim odnosom prema biću, tijelu i životu, često povrijedimo Dušu, ali nas ona ne može spriječiti u tome, jer ne razumije fizičke zakone. Na račun tih zakona otvaraju se veće mogućnosti povrijede Duše i nepravilnog odnosa prema energiji.

Iluzija:

Iluzija kao slika mora biti stvorena mislima i maštom, a ne fotoaparatom. Kreativna ideja stvara iluziju u svrhu buđenja duha. Suština umjetničkih djela, oblika i života je stvoriti ljepšu sliku o energiji, i time ublažili strah od njene beskrajne snage. Preko kreacija i djela, u sebi budimo osjećanje ljubavi prema energiji. Iluzija nema značaj ako u nju ne vjerujemo.

Radost života:

Život je jednostavan i čini pravu radost. Sastoji se od misli, mašte, kreiranja iluzije, čistog zraka, dobre vode i odabrane hrane. Sve to daje izobilje životu. Sa roditeljima smo iskonski vezani, vole nas i pomažu u svemu. Duh ljubavi i zajedništva prenose na nas s ciljem

socijalizacije i mirnog života. Povezanost sa roditeljima prenosimo na djecu, s ciljem očuvanja vrste i nastavka evolucije. No, naše biće je individualna stvar, ima cjelinu, misli i potrebu za energijom. Putem faza odrastanja, razvijamo svoja tijela, svjesnost i vjeru, očekujući pojavu duha. Živeći sa mirnom Dušom, u duhu energije i ljubavi, dovodimo u biće mir i radost. Na jednak način vodimo brigu o Dušama drugih.

Stvoreni smo od energije, živimo od nje i moramo poznavati njenu prirodu. Ne možemo ići kroz život bez svjetlosti, a iz ove priče spoznajemo, da smo i sami svjetleća slika poput zvjezde na nebu. Učinimo sve za mir Duše, popravimo boju naše slike u auri i život će imati smisla. Energija nam daje neograničene mogućnosti u organiziranju života, a od nas traži poštivanje kozmičkog reda i zakone Prirode. Zbog pogrešaka koje činimo, suočeni smo sa velikim problemom potreba za energijom. Za očekivati je dolazak nove epohe čovječanstva, u duhu ljubavi, svijesti, duhovnosti i prosperiteta.

Pozitivnim mislima razvijamo svijest za pravilan odnos prema sebi, drugima i energiji. Postajemo svijesni naših potreba i mogućnosti i ponašamo se u tim okvirima. Odgovorni smo za sklad u nama i oko nas. Naše misli, srce, svijest i Duša moraju biti usklađeni. Kako se približavamo nadolazećoj starosti, moramo razvijati duh za susret sa nepoznatim, onostranim svijetom. Moramo priznati , i sada živimo u strahu od neizvjesnosti zagrobnog života. U tom svijetu vlada vječni mir i moramo sebi objasniti potrebu za duhom i prihvatiti prirodnu potrebu, za vječni život bez šarene Prirode, svih njenih izazova i kretanja. Tjelesni život je pravo mučenje u odnosu na slobodu vječnog mira, i prihvatanjem toga, oslobađamo se straha. Duši je stalo završiti tjelesnu pretvorbu i osloboditi se tijela, njegovih pogrešaka i grijehova. Duša je zadovoljena kada u sebi probudimo duh.

Što nam je činiti:

Za početak, moramo prihvatiti značaj dana i noći, u vidu ritmičkog ponavljanja svega. Život organizirati po principu ovdje i sada, jer je to potreba za energijom. Ne možemo disati i jesti hranu jučer ili sutra, već sada u trenutku potrebe za energijom.

Naše misli moraju biti u funkciji života i stvarnih potreba za energijom. Tako se postiže mir. Sve ono što nema veze sa današnjim životom, ne smijemo raditi. U tu svrhu, zabrinjavanja nemaju smisla.

Svjesni života, osjećamo slobodu što ćemo danas raditi, jesti, piti.

Na spavanje idemo oslobođeni ružnih misli i ustajemo prije izlaska sunca.

Mi smo svjesno i socijalno biće, i imamo potrebu za druženjem, zabavom, stvaranjem. U tu svrhu imamo potpunu slobodu i kreaciju, i sve je stvar naših potreba i mogućnosti.

Pouku o životu dobijamo iz prethodnog dana, pogrešaka i reagiranja Duše.

Našu spiritualnost zadovoljavamo razmišljanjima i maštom o energiji. Što dublje razmišljamo o njoj, otvaramo mogućnost razvijanja duha i povezanost sa zgusnutom energijom. Još dubljom maštom, izazivamo iluziju u vidu slike, koja nas očarava i potpuno zaboravimo na običan život. Jednom riječi, zakoračili smo u svijet mašte, iluzije, duha, energije i onozemnog. Nakon tog iskustva, sami uviđamo svrhu tjelesnog i duhovnog života.

Život je zanimljiv kada govorimo o energiji. Nema čovjeka koji ne razmišlja o njoj, na ovaj ili onaj način. Vjerojatno se radi o iskonskom nagonu od prirode energije, koja nas stalno podsjeća na obvezu stvaranja iskre, impulsa ili sjemena energije i vratiti ga Izvoru.

Priča o energiji, nemateriji i metafizici, nema nikakve razumske povezanosti sa fizičkim zakonima materije. Zato moramo spoznati suštinu misli, kao poveznice između tijela i zgusnute energije nematerije. Za početak imamo svijest što sa mislima možemo biti , u trenutku, na svakom mjestu svemira i stvoriti iluziju u vidu realnih osjećanja.

Meditacija:

Usmjerenost ka energiji nazivamo meditacija. Ona mora biti slobodna, bez ikakvih očekivanja i cilja. Postoje mnoge tehnike meditiranja i to je osobna stvar pojedinca. Praktično je meditirati u hodu, zbog stalne potrebe za energijom. Svi ljudi mogu razmišljati o energiji, stvarati iluzije o njoj, ali nemaju jednake moći u oslobađanju duha, i sa time se moramo pomiriti. Maštanje o

energiji dovodi nas u stanje mira, i kada imamo problema. Razmišljanje o energiji , čini tijelo laganim i dobijamo osjećaj slobodnog letenja. Razmišljajući o problemima, dobijamo uznemirenje. U stanju mira, lakše dolazimo do rješenja problema.

Materijalni svijet je ograničeni svijet realnosti, po fizičkim zakonima, i naše mogućnosti su različite i ograničene. No, čovjek je pun mašte i kreativnih ideja, i u svijetu nadrealnog, može udovoljiti iluziji o energiji.

Iluzija nema smisao ako nije podržana od tijela. Duh čovjeka mora biti sadržan u tijelu, i biva oslobođen činom prosvjetljenja ili nakon smrti.

Čitanje i učenje:

Sve dok ne probudimo prave misli o metafizičkim zakonima energije, služimo se čitanjem tuđih iskustava o energiji. Onog trenutka kada u sebi probudimo dovoljno jaku ideju o energiji, prestaje i želja za čitanjem. Umjesto toga, sami produbljujemo maštu i stvaramo iluziju u koju sve više vjerujemo.

Umjesto čitanja knjiga, dolazimo u fazu kada ih možemo pisati sami, jer duhovnost dolazi iz mašte, a ne iz tuđih iskustava.

Pero, Opatija 2010.

